

Dosarul nr. 2ra-1157/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. R. Pulbere)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros)

DECIZIE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

examinând recursului declarat de Eder Nadejda, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 1 împotriva lui Eder Serghei și Eder Nadejda cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 24 ianuarie 2017, SA „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 1 (în continuare ÎMGFL nr.1), a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Serghei Eder și Nadejda Eder solicitând încasarea în mod solidar de la Serghei Eder și Nadejda Eder în beneficiul ÎMGFL nr. 1 a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 19990, 00 de lei pentru perioada 01 iunie 2013-30 noiembrie 2016 și încasarea în mod solidar de la Serghei Eder și Nadejda Eder în beneficiul SA „Termoelectrica” a taxei de stat în sumă de 599,70 de lei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că Serghei Eder și Nadejda Eder sunt proprietarii xxxxx. În baza contului personal deschis la ÎMGFL nr. 1, pârâții au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, conform normelor și tarifelor în vigoare. Conform informației privind situația cu privire la achitarea serviciilor locativ comunale pentru xxxxx, Serghei Eder și Nadejda Eder, în perioada 01 iunie 2013 – 30 noiembrie 2016, au acumulat o datorie la plata energiei termice în sumă de 19990,00 de lei.

Reclamantul a menționat că serviciile publice de gospodărie comunală se prestează și respectiv se achită costul acestora, iar în cazul prestării serviciilor comunale de către administratorul fondului locativ ÎMGFL nr. 1, mun. Chișinău, prestarea serviciilor este efectuată în baza conturilor personale deschise pe numele lui Serghei Eder și Nadejdei Eder. Astfel, consumatorii urmează să achite serviciile

prestate, indiferent a fost sau nu încheiat contract în acest sens. Or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

Totodată, a indicat că obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarului, în speță, proprietarilor/locatarilor apartamentului Serghei Eder și Nadejda Eder, care nu și-au executat obligațiile de plată până la moment, cu toate că au fost înștiințați prin intermediul facturilor de plată și a reclamației despre riscul de a fi acționați în judecată în cazul neachitării plăților restante.

Prin hotărârea din 10 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” și s-a încasat în mod solidar de la Serghei Eder și Nadejda Eder în beneficiul ÎMGFL nr. 1 din Chișinău datoria în sumă de 19990,00 de lei, acumulată pentru perioada 01 iunie 2013 – 30 noiembrie 2016; s-a încasat în mod solidar de la Serghei Eder și Nadejda Eder în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile de judecată cu titlu de taxa de stat în sumă de 599,70 de lei.

Prin decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Nadejda Eder, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu și s-a menținut hotărârea din 10 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

La 21 aprilie 2018, Nadejda Eder, reprezentată de avocatului Natalia Covaliov, a declarat recurs împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța a dispus încasarea datoriei de la Nadejda Eder, deoarece aceasta a acceptat succesiunea și toate datoriile bunelului Franț Eder, fără a ține cont de faptul că nu a domiciliat niciodată în acest apartament și este plecată peste hotare din anul 2015. La data acceptării succesiunii în 2014, datoria era de 2914,42 de lei. Cererea de chemare în judecată a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Partea recurentă a menționat că în xxxxx, conform contului personal nr. 102/3541455 este înregistrat doar un sigur locatar Serghei Franț Eder, succesorul/fiul lui Franț Eder. Nadejda Eder nu a fost înregistrată ca locatar în xxxxxx, deoarece părinții au divorțat și a trecut cu traiul împreună cu mama sa Olga Eder în xxxxxx. Conform buletinului de identitate, viza de domiciliu a fost înregistrată la 12 iunie 2009 de către ÎS „CRIS „Registru”, of. 24 în xxxxxx, mun.Chișinău. În xxxxxx, mun. Chișinău nu a locuit și nu a beneficiat de serviciile comunale, inclusiv energie termică.

Recurenta a afirmat că Serghei Eder locuiește permanent în acest apartament, s-a angajat să achite pentru toate serviciile comunale, însă intenționat nu le achită, deși, are posibilitate materială de a le achita lunar. Conform pașaportului străin, din anul 2015 este plecată peste hotarele țării, fiind stabilită cu traiul permanent în or. Moscova, iar la 27 octombrie 2016 a primit permis de ședere în Federația Rusă, unde se află și în prezent.

Totodată, a menționat că Nadejda Eder nu a încheiat nici un contract cu SA „Termoelectrica”, respectiv nu există vreun temei de a solicita încasarea vreunei plăți. De altfel, Serghei Eder refuză achitarea și pentru alte servicii comunale, ceea ce denotă că Serghei Eder intenționat nu achită pentru datorii comunale. Astfel, obligația de plată pentru toate serviciile comunale în sensul Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și

necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 și art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, revine doar locatarilor care beneficiază de aceste servicii la locul de consum și care au loc de trai permanent în acest apartament. Este inadmisibil faptul tragerii la răspundere solidară pentru neachitarea serviciilor comunale a persoanelor care „de jure” nu au beneficiat de aceste servicii.

Recurenta a precizat că instanța a susținut că odată cu acceptarea succesiunii, a devenit și succesorul tuturor datoriilor și obligațiilor patrimoniale celui ce a lăsat moștenirea la data decesului. Or, la 04 noiembrie 2014 a intrat în moștenire și a devenit coproprietar al xxxxxxxx. La data intrării în moștenire, coproprietar al imobilului era Serghei Eder, fiind proprietar din 07 noiembrie 2008.

Partea recurentă a afirmat că calculul datoriei anexat la materialele cauzei pentru perioada 01 ianuarie 2013 - 31 octombrie 2014 denotă că datoria pentru energia termică constituia suma de 5828,84 lei. Astfel, la data acceptării succesiunii această datorie urma a fi divizată în două părți egale între coproprietari, adică a câte 2914,42 de lei și astfel nu-i poate fi imputată datoria mai mare de 2914,42 de lei, considerată de instanță a fi moștenită de rând cu toate activele. Pornind de la faptul că SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată la 30 ianuarie 2017, pretențiile în mărime de 2003, 25 de lei înaintate față de Nadejda Eder până la data de 30 ianuarie 2014 sunt prescrise.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 25 ianuarie 2018, iar Nadejda Eder, reprezentată de avocatului Natalia Covaliov, a declarat recurs la 21 aprilie 2018.

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expediată participanților la proces la data de 19 februarie 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d.108), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia prin intermediul poștei. Astfel, recursul se consideră a fi declarat în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 20 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Eder Nadejda, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia și va casa

decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și va pronunța o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Instanțele ierarhic inferioare au constatat conform materialelor cauzei precum că la 02 octombrie 2006 între SA „Termocom”, în procedura planului, în calitate de furnizor și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 1, sect. Botanica, în calitate de consumator, a fost încheiat contractul nr. 6001 de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă. Obiectul contractului constituie livrarea energiei termice în apă caldă de către furnizor consumatorului până la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță, cu sarcina termică totală a consumatorului care constituie 33,25927 Gcal/h (f.d.11-14).

Conform art. 23 alin. (3) al Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, furnizarea/prestarea serviciilor publice de gospodărie comunală în blocurile locative cu multe apartamente se efectuează în baza contractelor încheiate între operatorii serviciilor respective și gestionarul fondului locativ (asociația de proprietari ai locuințelor privatizate ori întreprinderea la balanța sau în a cărei gestiune se află fondul locativ) sau, după caz, între operatori și fiecare proprietar/chiriaș de apartament al blocului locativ în parte.

Alineatul 4 al aceluiași articol prevede că proprietarii/chiriașii locuințelor achită serviciile comunale și alte servicii utilizate în conformitate cu legislația și cu actele normative în vigoare.

Concomitent Colegiul reține că art. 10 al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002 statuează că serviciile publice de gospodărie comunală sunt furnizate/prestate de operatori specializați (întreprinderi municipale și individuale, societăți pe acțiuni, în comandită, societăți cu răspundere limitată, întreprinderi cu alte forme juridice de organizare), care pot fi: a) compartimente de specialitate ale autorităților administrației publice locale; b) agenți economici, indiferent de forma juridică de organizare; c) persoane fizice și/sau asociații ale acestora.

Conform art. 25 alin.(1) al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

În același timp, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală în lipsa contractelor încheiate cu consumatorii (proprietarii, chiriașii și locatarii apartamentelor, caselor individuale de locuit, încăperilor locative în cămine și încăperilor nelocative), aceștia din urmă sunt obligați să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite.

Conform pct. 17 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep

de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii.

Cu referire la afirmația recurente precum că nu a încheiat nici un contract cu SA „Termoelectrica”, Colegiul menționează că, în sensul legii, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate. Or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

Colegiul precizează că, în speță, în contextul art. 23 alin.(3) al Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, există contractul încheiat între operatorul de serviciu și gestionarul fondului locativ, fapt menționat *supra* (f.d.11-14). Or, gestionarii blocurilor locative, în condițiile legii au dreptul să încheie contracte cu prestatorii de servicii în interesul locatarilor, iar ultimii, la rândul lor, sunt obligați să achite serviciile locativ-comunale conform condițiilor contractului.

În această ordine de idei, Colegiul notează că în xxxxxx, a fost livrată energie termică, însă proprietarii imobilului dat nu au achitat plata pentru serviciul prestat.

Din extrasul eliberat de ÎS „Cadastru” rezultă că proprietarii bunului imobil și anume a xxxxxx sunt Serghei Eder și Nadejda Eder, cu câte 1/3 cotă-parte, dreptul de proprietate fiind înregistrat după Serghei Eder la 07 noiembrie 2008, în baza certificatului nr. 4589 din 28 octombrie 2008 și după Nadejda Eder la 04 noiembrie 2014, în baza certificatului de moștenitor legal nr. 1640 din 20 iunie 2014 (f.d.17). Or, conform fișei locuinței nr. 502751 imobilul respectiv a aparținut cu drept de proprietate lui Eder Franț, care a decedat (f.d.16).

În contextul prevederilor pct. 3, 4 ale Anexei nr. 4 la Regulamentul menționat, plățile pentru serviciile- comunale, inclusiv energia termică, nu se percep numai în cazurile în care în perioada lipsei locatarilor în apartamentele/ încăperile locuibile în cămine ale acestora nu au locuit alte persoane și dacă apartamentele/încăperile locuibile în cămine nu au fost date în chirie, subchirie și arendă. Dacă în apartamentele/ încăperile locuibile în cămine există aparate de evidență a serviciilor prestate, plata se efectuează conform indicațiilor acestora.

Astfel, Colegiul apreciază ca fiind irelevante argumentele recurente precum că nu a fost înregistrată ca locatar al xxxxxx și nu a locuit în apartament, deoarece energia termică a fost furnizată, or, apartamentul nu a fost debransat de la sistemul centralizat. De altfel, anumite înscrisuri în acest sens nu au fost prezentate.

Cu referire la argumentul recurente precum că a acceptat moștenirea la 04 noiembrie 2014, când a devenit și coproprietar al apartamentului în cauză, Colegiul menționează că în sensul art. 1444 alin. (1) Cod civil, patrimoniul succesoral include atât drepturile patrimoniale (activul succesoral), cât și obligațiile patrimoniale (pasivul succesoral), pe care cel ce a lăsat moștenirea le avea la momentul decesului.

În atare situație, pârâta este obligată la plata datoriilor defunctului și până la acceptarea moștenirii.

Referitor la argumentul recurente precum că urmează să răspundă solidar pentru pasivul succesoral proporțional cotei-părți moștenite, Colegiul îl consideră neîntemeiat.

Or, conform art. 531 Cod civil, o obligație solidară nu se prezumă, ci se naște prin act juridic, prin lege sau atunci când prestația este indivizibilă.

De altfel, în speță prestația este indivizibilă.

Mai mult ca atât, conform art. 533 Cod civil, creditorul poate pretinde executarea obligației, la latitudinea sa, de la oricare din debitori, în parte sau în întregime. Până la executarea întregii prestații, rămân obligați toți debitorii.

Conform pct. 18 alin.(2) al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc achită plățile pentru serviciile prestate în luna precedentă până la data indicată în factura de plată. La solicitarea consumatorilor, plata pentru serviciile prestate poate fi achitată în prealabil pe o durată convenită de părți, conform condițiilor propuse de ele și stipulate în contract.

Astfel, din informația cu privire la achitarea sumelor pentru serviciile locativ-comunale rezultă că în perioada iunie 2013-noiembrie 2016, datoria acumulată la energia termică constituie 19990,90 de lei (f.d.19-20).

Colegiul relevă că instanțele ierarhic inferioare eronat au dispus admiterea acțiunii integral, încasând în mod solidar în cuantumul solicitat datoria de la Serghei Eder și Nadejda Eder.

În acest sens, Colegiul citează prevederile art. 267 alin. (1) Cod civil, conform cărora termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

La acest capitol, Colegiul apreciază a fi relevante argumentele părții recurente precum că pretențiile înaintate anterior acestui termen sunt prescrise.

Conform art. 271 Cod civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă până la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

Astfel, Colegiul conchide că pretențiile înaintate de către SA „Termoelectrica” până la 23 ianuarie 2014 inclusiv, sunt prescrise. Or, în condițiile în care cererea de chemare în judecată a fost depusă la 24 ianuarie 2017, iar termenul de prescripție nu a fost întrerupt, sunt tardive pretențiile privind încasarea datoriei pentru perioada 01 iunie 2013-23 ianuarie 2014 inclusiv.

Art. 272 alin. (1) Cod civil prevede că termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Conform art. 277 alin. (1) Cod civil, cursul prescripției extinctive se întrerupe: a) în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit; b) în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria.

În contextul normei de drept citate, Colegiul relevă că informația prezentată despre achitarea serviciilor comunale atestă că de către pârâți nu au fost efectuate achitări pentru perioada solicitată de către SA „Termoelectrica”, ceea ce denotă că termenul de prescripție nu a fost întrerupt. În consecință, a fost omis termenul de prescripție pentru încasarea datoriei pentru serviciile prestate pe un termen mai mare de trei ani.

Colegiul consideră neîntemeiată constatarea instanței de apel precum că argumentul părții pârâte referitor la tardivitatea datoriei ar fi irelevant speței, deoarece s-ar referi la o altă acțiune, or, indicarea eronată precum că cererea de chemare în judecată a fost depusă la 30 ianuarie 2017, în loc de 24 ianuarie 2017, nu exclude obligația instanței de a se expune asupra pretențiilor prin prisma tardivității, în condițiile în care a fost invocată prescripția.

La fel, nu poate fi reținută ipoteza instanței de apel precum că pârâta nu ar fi invocat tardivitatea în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, deoarece nu se exclude dreptul părții de a invoca această excepție și în apel.

În consecință, instanța de recurs consideră parțial întemeiate pretențiile reclamantului privind încasarea datoriei la plata pentru energia termică prestată în mărime de 17987,65 de lei pentru perioada 24 ianuarie 2014 -30 noiembrie 2016, deoarece cerința SA „Termoelectrica” în partea încasării sumei de 2003, 25 de lei pentru perioada 01 iunie 2013-23 ianuarie 2014 inclusiv, este prescrisă de drept. Or, în această parte pretenția a fost înaintată după expirarea termenului prevăzut de lege. Respectiv, suma datoriei acumulate urma a fi percepută în limita termenului general de prescripție extinctivă.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de recurs reține că în conformitate cu prevederile art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin.(1), (2) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. În cazul mai multor reclamânți sau pârâți, aceștia sunt obligați să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporțional sau solidar, în funcție de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanți a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalți nu sunt responsabili de cheltuielile lui.

Alineatul 3 al aceluiași articol statuează că prevederile alin.(1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanță de apel, în instanță de recurs și în cadrul revizuirii.

Astfel, instanța de recurs soluționând chestiunea cheltuielilor de judecată, consideră necesar de a le pune parțial pe seama pârâților cu încasarea în mod solidar de la Serghei Eder și Nadejda Eder în beneficiul Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” a sumei de 539, 62 de lei, cu titlu de taxă de stat, ceea ce constituie cheltuielile de judecată proporțional pretenției admise.

În contextul celor menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează că decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 10 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central urmează a fi casate, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii, cu respingerea în rest ca fiind tardivă.

În conformitate art. 445 alin.(1) lit. b), alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Eder Nadejda, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia.

Se casează decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 10 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 1 împotriva lui Eder Serghei și Eder Nadejda cu privire la încasarea sumei și se pronunță o hotărâre nouă prin care:

-se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 1 împotriva lui Eder Serghei și Eder Nadejda cu privire la încasarea sumei;

-se încasează în mod solidar de la Serghei Eder și Nadejda Eder în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 1 datorită în sumă de 17987, 65 de lei (șaptesprezece mii nouă sute optzeci și șapte lei și 65 bani), pentru perioada 24 ianuarie 2014-30 noiembrie 2016;

-se încasează în mod solidar de la Serghei Eder și Nadejda Eder în beneficiul Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 539, 62 de lei (cinci sute treizeci și nouă lei și 62 bani).

În rest, cererea de chemare în judecată în partea încasării datoriei pentru perioada 01 iunie 2013-23 ianuarie 2014 inclusiv, se respinge.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic